

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, 15 de febrer de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 9 de febrer del 2004 la representació processal de la Sra. S.L.V. va formular demanda contra la companyia d'assegurances "D." i el Sr. E.L.S., delegat de l'esmentada companyia, en reclamació de la suma de 1.502,53 euros, import del subsidi diari per incapacitat temporal pactat entre les parts al que creia tenir dret en haver estat en situació de baixa laboral des del dia 2 de maig del 2003 fins el dia 4 de setembre del mateix any, més interessos i costes.

II.- La representació processal de la companyia d'assegurances D. va contestar a la demanda en data 1 de març del 2004, al·legant que la baixa laboral de la Sra. S.L.V. va ser deguda a una patologia prèvia a la contractació de l'assegurança i que, en tot cas, el Sr. E.L.S. no havia de respondre de la demanda, ja que es tractava d'un agent de la companyia.

III.- L'Hble. Batlle va dictar Sentència en data 20 de juny del 2006 desestimant la demanda formulada per la representació processal de la Sra. S.L.V. contra el Sr. E.L.S., imposant a l'agent les costes ocasionades, i estimant la demanda formulada per la primera contra la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

companyia D. i condemnant-la a pagar a l'agent la suma de 1.503,53 euros, més interessos i costes.

IV.- Contra l'esmentada Sentència formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. S.L.V. i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana la seva revocació en el sentit de condemnar al Sr. E.L.S. solidàriament amb la companyia d'assegurances al pagament de la suma de 1.503,53, més interessos i costes.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- La recurrent fonamenta el seu recurs en l'argument que en els registres del M.I. Govern es constata que "D." Societat anònima espanyola està inscrita com a comerç amb el número 913876 H i consta com a titular el Sr. E.L.S., raó per la què entén que el citat senyor està actuant com prestanoms de la societat espanyola demandada i, per tant, d'acord amb la jurisprudència dels Tribunals andorrans, ha de ser condemnat solidàriament amb la companyia DKV de la qual és delegat a Andorra.

Com destaca, entre moltes altres, la Sentència d'aquesta Sala de 26 de febrer del 2003, la figura del prestanoms constitueix una modalitat dels anomenats negocis fiduciaris, en concret el que es coneix com *fiducia cum amico*, mitjançant la interposició real de persona, en virtut del qual una persona de nacionalitat andorrana cedeix el seu nom a una persona estrangera, que és el titular real del negoci, a canvi o no d'una contraprestació, amb la finalitat que aquesta darrera pugui exercir una activitat comercial o empresarials al Principat que d'altra manera no podria portar a terme, atesa la normativa que restringeix l'exercici del comerç a aquelles persones que no gaudeixin de la nacionalitat andorrana.

És a dir l'existència del prestanoms es fonamenta en un pacte, habitualment secret, i que per tant els tercers poden desconèixer, entre una persona de nacionalitat

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

estrangera, que és el titular real del negoci i el que el gestiona i administra, i una de nacionalitat andorrana que esdevindrà el titular formal i mitjançant el qual el primer legitima al segon per tal que posi a nom seu un determinat negoci, quan en realitat aquest li pertany a ell. Per tant, el titular formal actua en nom propi davant de tercers, però en interès del titular real del negoci al què els tercers poden desconèixer, i és aquest el que rep directament els efectes del contracte. Per tant, la titularitat del prestanoms és una mera aparença, mancada d'eficàcia front el titular real de l'empresa, del qual el prestanoms no rep instruccions, infringint d'aquesta manera les disposicions vigents. Per aquestes raons, la jurisprudència dels Tribunals andorrans ha estat constant en el sentit de fer responsables de les obligacions generades per l'actuació del negoci o empresa tant al seu titular real com al formal (SSTSJA 18 de desembre del 1997, 19 de febrer del 1998, 29 de juny del 2000 i 24 de gener del 2002 entre moltes altres).

II.- En el supòsit objecte del present litigi existeixen certes similituds amb la situació abans descrita, però en el fons és radicalment diferent. L'actuació del Sr. Llahi com a delegat de la societat DKV al Principat troba la seva raó de ser en allò que disposa l'article 5 de la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurança al Principat de 11 de maig del 1989, quan defineix que el delegat o delegació d'una companyia asseguradora és aquella entitat que, degudament autoritzada a operar al Principat, produeix i contracta assegurances per ordre i compte i en representació d'una companyia asseguradora. D'altra banda, es fonamenta en la norma que recull l'article 10.1 e) de la mateixa Llei, que exigeix que si les citades companyies són estrangeres nomenin com a delegat per Andorra una persona andorrana o bé estrangera amb residència al Principat i dret d'exercir el comerç, dotada de poders mercantils suficients per obligar a la companyia enfront de tots tercers i per a representar-la davant de totes Autoritats i Tribunals, havent de figurar inscrit el delegat al Registre de Comerç i Indústria.

És a dir el Sr. E.L.S., com qualsevol delegat d'una companyia d'assegurances, no actua en nom propi quan gestiona o celebra un contracte, sinó en nom de la companyia a la què representa (com es pot observar als

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

documents que consten als folis 72 a 74), i de la qual rep un sou o unes comissions, havent de seguir les instruccions que rebi de la mateixa. En cap cas aquesta representació és secreta, ni té com a finalitat crear una aparença fictícia de titularitat en front de tercers, sinó explícita i manifesta, de tal manera que els beneficis de l'actuació de l'agent corresponen a la companyia, que en tot cas el retribueix segons s'hagi pactat. El fet que el delegat de la companyia hagi de ser una persona de nacionalitat andorrana, no pretén evitar mitjançant un pacte privat que s'apliqui una determinada normativa que restringeix la possibilitat de que les persones o entitats de nacionalitat estrangera exerceixin el comerç a Andorra, sinó que és precisament la Llei la que autoritza aquesta actuació amb el requisit que el necessari representant a Andorra de la companyia sigui andorrà. D'altra banda, si el delegat consta inscrit al Registre de Comerç i Indústria hi consta com a titular de la delegació d'una companyia estrangera.

III.- Per totes aquestes raons entenem que el delegat al Principat d'una companyia d'assegurances no és un prestanoms de la mateixa, ni respon de les obligacions de la companyia d'assegurances quan actua en nom seu, a menys que per dol o negligència greu executi o permeti operacions que infringeixin la Llei ocasionant per aquest motiu danys i perjudicis als assegurats o a la pròpia empresa a conseqüència de les infraccions o accions i omissions culposes en la contractació de les assegurances i assumpció de riscos i en la gerència i administració de l'empresa (article 19 de la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances al Principat de 11 de maig del 1989) o exerceixi de manera abusiva i il·lícita les facultats derivades del contracte (STSJA de 11 d'octubre del 2001).

IV.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix al recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. S.L.V. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 20 de juny del 2006 que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquest recurs a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-